

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 11 lutego 2021 r. w sprawie T-92/20, Fryč/Komisja, wniesione w dniu 14 kwietnia 2021 r. przez Petra Fryča

(Sprawa C-239/21 P)

(2021/C 217/44)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petr Fryč (przedstawiciel: Š. Oharková, advokátka)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Wnoszący odwołanie wnosi, aby Trybunał orzekł, że sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd i że Sąd zostaje zobowiązany do rozpatrzenia również argumentów zawartych w replice z dnia 2 października 2020 r., ponieważ w zaskarżonym orzeczeniu Sądu zostały one po prostu pominięte.
- Na wypadek gdyby sprawa nie została skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd, wnoszący odwołanie wnosi, aby Trybunał orzekł, że instytucje Unii Europejskiej poważnie naruszyły swoje obowiązki i wyrządziły wnoszącemu odwołanie szkodę, ponieważ:
  - a) Komisja Europejska przyjęła GBER w formie, w której m.in. przekracza prawne upoważnienie wynikające z traktatów, nie zapewnia przestrzegania konstytucyjnych zasad dotyczących wyjątkowego i uzasadnionego charakteru ingerowania w konkurencję, które ma wpływ na wspólny rynek, oraz niezgodnie z prawem umożliwiła wprowadzenie w życie pomocy państwa w ramach OPPI, która to pomoc przyniosła szkodę działalności gospodarczej prowadzonej przez wnoszącego odwołanie;
  - b) Komisja Europejska decyzją z dnia 3 grudnia 2007 r. przyjęła program operacyjny sprzeczny z traktatami i kartą praw podstawowych i nie opublikowała tej decyzji;
  - c) Komisja Europejska nie postępowała w sposób właściwy przy rozpatrywaniu wniesionej do niej przez wnoszącego odwołanie skargi na niezgodność OPPI z prawem, ponieważ ani nie zbadała okoliczności ustanowienia i wprowadzenia w życie OPPI, ani nie uzasadniła należyście odrzucenia skargi wniesionej do niej przez wnoszącego odwołanie;
  - d) Sąd odmówił rozpatrzenia sprawy co do istoty w ramach skargi o stwierdzenie nieważności GBER i oddalił skargę jako oczywiście bezzasadną, przez co naruszył swój prawny obowiązek przestrzegania zasady proporcjonalności i poprzez nadmiernie formalistyczne jednostronne podejście naruszył konstytucyjne prawo wnoszącego odwołanie do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu.
- Wnoszący odwołanie wnosi, aby Trybunał orzekł, że Komisja powinna zapłacić na rzecz wnoszącego odwołanie kwotę pieniężną w wysokości 4 800 000 EUR tytułem naprawienia szkody spowodowanej w wyżej wskazany sposób, w terminie trzech dni od uprawomocnienia się wyroku.
- Wnoszący odwołanie wnosi, aby Trybunał orzekł, że Komisja powinna zwrócić wnoszącemu odwołanie koszty postępowania na ręce jego pełnomocnika.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczy skutków obecnie stosowanego systemu pomocy państwa, który powoduje nienaturalną i szkodliwą zmianę całej struktury gospodarki. Tym sposobem dochodzi do zakłócenia funkcjonowania całego rynku i do naruszenia praw ekonomicznych, gdy o sukcesie na rynku decyduje przed wszystkim możliwość korzystania z pomocy państwa, o której zdecydowano w sposób polityczny, nie zaś na podstawie prawa.

2. Zarzut drugi dotyczy braku działań kontrolnych Komisji. System pomocy publicznej staje się w ten sposób czekiem in blanco dla organów wykonawczych, mogących uznać którykolwiek z wymienionych lub później wyznaczonych przez nie obszarów za zgodne ze wspólnym rynkiem.
3. Zarzut trzeci dotyczy błędnej oceny początku biegu terminu przedawnienia do wniesienia skargi. Wnoszący odwołanie był przekonany, że w Unii Europejskiej funkcjonuje mechanizm, który gwarantuje, że Komisja nieustannie monitoruje, czy pomoc publiczna przyznana zgodnie z art. 107 TFUE (Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) nie wpływa na wspólny rynek, jak zostało wskazane w art. 108 ust. 1 TFUE. Z tego powodu wnoszący odwołanie wystąpił do Komisji z wnioskiem o zbadanie sytuacji pod względem pomocy publicznej udzielonej w Republice Czeskiej w ramach programu OPPI. Komisja odrzuciła ten wniosek, z czego wnoszący odwołanie wywnioskował, że system kontroli przewidziany w art. 108 TFUE nie działa. Skargę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnoszący odwołanie uważał za ostateczną możliwość, wierząc, że nie będzie musiał jej wnieść. Wnoszący odwołanie wykazał ponadprzeciętną staranność, zwracając uwagę Komisji na nieprawidłowości, do których doszło w ramach wniosku i realizacji OPPI, i z pewnością nie można uznać, że wnoszący odwołanie pozostawał beczynny w czasie biegu terminu przedawnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczy pilnego interesu prawnego. Bez względu na rozstrzygnięcie sądowe w kwestii tego, czy roszczenie wnoszącego odwołanie uległo, czy też nie uległo przedawnieniu, wnoszący odwołanie jest przekonany, że z uwagi nie tylko na krajowe, ale również na ogólnoeuropejskie oddziaływanie rozpatrywanej kwestii konieczne jest, aby Trybunał odpowiedział na pytanie, kto ponosi odpowiedzialność za niewłaściwą politykę w zakresie dotacji, to znaczy czy ponosi ją Unia Europejska, czy też państwo członkowskie.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2021 r. w sprawie T-111/19,
Evariste Boshab / Rada Unii Europejskiej**

(Sprawa C-242/21 P)

(2021/C 217/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Évariste Boshab (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme)

Druga strona postępowania: Rada unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 lutego 2021 r., doręczonego w dniu 3 lutego 2021 r., Evariste Boshab/Rada Unii Europejskiej (T-111/19);
- odniesienie się do istoty skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/1940 z dnia 10 grudnia 2018 r. w zakresie, w jakim na jej podstawie pozostawiono nazwisko wnoszącego odwołanie w pkt 8 załącznika II do decyzji 2010/788/WPZiB, oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) 2018/1931 z dnia 10 grudnia 2018 r. w zakresie, w jakim na jego podstawie pozostawiono nazwisko wnoszącego odwołanie w pkt 8 załącznika Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005⁽¹⁾;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 lutego 2021 r., Evariste Boshab/Rada Unii Europejskiej w sprawie T-111/19, na poparcie którego podnosi dwa zarzuty prawne, dotyczące naruszenia prawa do obrony oraz oczywistego błędu w ocenie.